

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.989/2016/8. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes előadó bíró
Dr. Kiss Gábor bíró

A felperes

A felperes képviselője: Dr. Strasser Dr. Józsa Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Strasser Tibor ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője: Dr. Szolyák Ferenc ügyvéd

A per tárgya: Ingóság kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.21.179/2015/6/II.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Budapest Környéki Törvényszék
6.P.29.507/2010/164.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.179/2015/6/II. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 300.000 (Háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.500.000 (Hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2001 februárjában 110 darab magyar szürke marha üszőt vásárolt egy Természetvédelmi és Génmegőrző Kht.-tól. Az Egységes Nemzeti Állatnyilvántartási Rendszerben (ENAR) 2001.

június 19-től 2002. december 6-ig a megvásárolt állatállomány tartójaként a felperes volt nyilvántartva. A felperes 2010. január 10-én tíz évre határozott idejű bérleti szerződést kötött K. L.-val a külterület 02/2. helyrajzi számú ingatlanra (a továbbiakban: tanya), majd a felperes a szürke marhákat ezen a tanyán és a tanya körüli legelőkön tartotta.

- [2] 2002. január 18-án árverési vétel jogcímén a tanya egy Takarékszövetkezet tulajdonába került, akivel a felperes 2002. február 20-án a tanya adásvételi szerződést, továbbá kölcsönszerződést és ingó jelzálogjog szerződést kötött. Az adásvételi szerződés alapján a tulajdonjog fenntartással történt eladás ténye a felperes kérelmére feljegyzésre került a tanya tulajdoni lapjára.
- [3] Mivel a felperes a Takarékszövetkezet felé a 2002. február 20-án megkötött adásvételi szerződésből eredő vételár fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a takarékszövetkezet 2002. október 8-án írásban elállt az adásvételi szerződéstől és felhívta a felperest, hogy a tanyát harminc napon belül ingóságaitól kiürített állapotban bocsássa a birtokába.
- [4] A felperes mint ajándékozó és a felperes élettársa, mint törvényes képviselő által képviselt kiskorú L. M. mint megajándékozott között 2002. február 26-án ajándékozási szerződés jött létre 114 darab nőivarú magyar szürke marhára azzal, hogy az állatok tartásáért felelős és tartással felmerült költségek viselője, valamint a tartási jog és a haszonélvezeti jog jogosultja a felperes. Az ajándék értékét 60.000.000 forintban állapították meg.
- [5] A 2002. július 25-én kelt ajándékozási szerződéssel a felperes 3 darab magyar szürke marha bikát ajándékozott kiskorúnak, egyben a felperes javára haszonélvezeti és használati jogot alapítottak azzal, hogy a felperes viseli a költségeket és a tartásért való felelősség őt terheli. Mindkét szerződésben kikötötték, hogy a tartás és haszonélvezet költségeinek fedezésére az állomány mindenkor szaporulata a tartót illeti meg, az állomány tartásával kapcsolatos állami támogatásokkal együtt.
- [6] A 2002. november 12-én kelt bérleti szerződéssel a felperes mint bérbeadó egy Kft. mint bérlő részére a tulajdonát képező szürke marha gulyát és mangalica állományt bérbe adta. A Kft. cégjegyzésre jogosult vezetője a szerződés aláírásakor a felperes élettársa volt. Az ENAR adatai szerint a gulya 2002. december 7-től 2003. június 1-ig a Kft. tartásában volt, majd 2003. június 2-től az állatok az alperes Kft. tartásában vannak, amely Kft. dr. M. Z. cégcsoportjába és ügyvezetése alá tartozó gazdasági társaság. Az említett cégek közül az alperesi Kft. az állatok tartásában, a többi Kft. azok felvásárlásában és értékesítésében, valamint feldolgozásában vesz részt.
- [7] A felperes 2003. február 5-én adásvételi szerződéssel 27.796.250 forint vételár ellenében - a korábban kiskorúnak ajándékozott gulyából - 63 darab magyar szürke marha tehenet vemhesen vagy szaporulattal, valamint 1 tinót és 3 tenyészbikát eladott a dr. M. Kft.-nek. A szerződés alapján a vételárba beszámították a felperesnek a dr. M. Kft. felé fennálló 17.796.256 forintos tartozását. Ezt meghaladóan a vevő a szerződés aláírásával együtt a fennmaradó 10.000.000 forint vételárat a felperesnek készpénzben megfizette. A szerződéshez mellékelte marhaleveleket a szerződéskötéskor a felperes kizárólagos tulajdonaként tüntették fel a perbeli gulyát. A felperes a szarvasmarhák elajándékozásáról, bérbeadásáról a vevőt nem tájékoztatta, magát az eladott állatok tulajdonosának adta ki.
- [8] A felperes más ügyből kifolyólag 2003. március 19-től április 24-ig előzetes letartóztatásban volt.
- [9] A dr. M. Z. érdekeltségi körébe tartozó cégcsoport első állatállománya a felperestől vásárolt 37 darab szürke marhából és a takarékszövetkezettől felvásárolt további 30 darab szürke marhából állt. A cégcsoport az ezt követő években további körülbelül 400 darab szürke marhát vásárolt fel. A körülbelül 400-500 egyed tartalmazó gulya tartásáról mai napig az alperes gondoskodik, a gulyát változatlanul a perbeli tanyán tartja, a legeltetés a tanya körüli területeken folyik, tehát az alperes által itt tartott állatállomány (gulya) nem kizárólag a felperestől vásárolt állatállomány törzsegyedeiből és annak szaporulataiból - perbeli gulya - áll. A perbeli gulyában a legutóbbi adatok szerint a törzsállományból 33 tehen van meg, és a gulya időközben bővült a törzsállomány I-III. generációs szaporulataival. A törzsállomány és a szaporulatok egy része eladás, kényszervágás,

egészségügyi és egyéb okokból kikerültek a tenyészetből.

- [10] Kiskorúnak a gyámhatóság által kijelölt eseti gondnoka útján a jelen per felperese, valamint a dr. M. Kft. és a jelen per alperesével szemben az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása és az eredeti állapot helyreállítás iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság a 2009. április 17-én jogerőre emelkedett 26.P.20.660/2008/24. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperes mint eladó, valamint a dr. M. Kft. mint vevő között 2013. február 5-én létrejött adásvételi szerződés érvénytelen. Indokolása szerint a felperes az adásvételi szerződés kötés időpontjában nem volt tulajdonos, így az állatok tulajdonjogával nem rendelkezhetett, ezért a vevő tulajdonjogot nem szerezhette [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 117.§ (1) bek.].
- [11] A közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatott szakértői bizonyítást követően a kiskorú felperes az ingók kiadása iránti kérelmétől elállt, ezért a bíróság a 2011. november 22-én kelt 20.660/2008/112. számú végzésével a pert megszüntette.
- [12] A dr. M. Kft. - névváltozást követően R. V. Kft. -, a jelen per volt I. rendű alperese 2014. január 20-án felszámolás útján jogutód nélkül megszűnt, ezért a bíróság a pert az I. rendű alperes vonatkozásában a Pp. 157.§ h) pontja alapján megszüntette. Ettől kezdődően a II. rendű alperes lett a per egyedüli alperese.
- [13] A felperes jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkezik, a per megindításától kezdve BV intézetben tartózkodik, ahol jogerős börtönbüntetését tölti.
- [14] Időközben kiskorú nagykorúvá vált.
- [15] Az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértő szakvéleménye szerint a szürke marhának az átlagos élettartama 14-15 év, önmagában egy-egy állat tartási költsége hosszú távon meghaladja az adott jószág értékét. A gulya tartása akkor gazdaságos, ha a tartás költsége és az állatok értéke közötti különbözetet a szaporulat fedezi.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [16] A felperes módosított keresetében kérte az alperes kötelezését a meglévő szürke marha törzsállomány egyedeinek, valamint a meglévő szaporulatainak és ezek szaporulatainak, azaz összesen 154 darab magyar szürke marha kiadására és a tenyészetből kikerült összesen 36 darab tehén, 1 darab tinó és 3 darab fedező bika, valamint a törzsállomány-tenyészetből kikerült I-III. generációs szaporulatai ellenértékeként kártérítés jogcímén összesen 66.500.000 forint megfizetésére a régi Ptk. 193.§ (1) bekezdésére és 339.§ (1) bekezdésére alapítottnak. Arra hivatkozott, hogy a bíróság közbenső ítélete szerint érvénytelen adásvételi szerződés tárgyát képező, a gyermeke tulajdonában álló, az alperes birtokában és tartásában lévő állatállomány birtoklására haszonélvezeti és tartási joga alapján ő rendelkezik jogcímmel.
- [17] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [18] Hivatkozása szerint a perbeli állatokat a Kft.-nek bérbe adta, így a birtoklásra jogcímmel nem rendelkezik. Érvelése szerint a közbenső ítélet jogerőre emelkedésétől kezdődően az alperes a perbeli gulya felelős őrzője, a perbeli jogviszonyra a régi Ptk. 196-197.§-aiban foglalt rendelkezések az irányadóak. A szakértő véleménye alapján kérte a felelős őrzés díjának meghatározását, figyelemmel arra, hogy a perbeli gulya esetében csak a törzsállomány és az I. generációs szaporulat vehető figyelembe.
- [19] Az őrzéssel felmerült költségeit 190.165.186 forintban, míg a bevételeit 26.299.000 forintban jelölte meg, és a kettő különbözetének a megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Kiadásra kötelezése esetén egyidejű teljesítés elrendelését kérte, az őrzési díj megfizetéséig élni kívánt az állatok visszatartásának jogával.

Az első- és másodfokú ítélet

- [20] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [21] Indokolása szerint a felperes a vételár visszafizetéséhez, valamint az állatok tartási költségeinek megfizetéséhez szükséges vagyonnal nem rendelkezik, szabadságvesztés büntetését tölti, ezért az állatok tartására nem képes. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a polgári jogait az együttműködési kötelezettség, a tisztesség és a jóhiszeműség követelményeinek figyelmen kívül hagyásával előnyök szerzése érdekében kívánta gyakorolni. Ezért a régi Ptk. 4.§ (1) és (4) bekezdései, az 5.§ (1) és (2) bekezdései alapján - figyelemmel a régi Ptk. 7.§ (1) bekezdésére is - a felperes keresetét megalapozatlannak tartotta.
- [22] Kifejtette, hogy ez az ítéleti döntés lehetőséget teremt arra, hogy a perbeli gulya tényleges tulajdonosa döntse el, hogy kíván-e az alperessel mint felelős őrzővel szemben igényt érvényesíteni. Az alperes a perbeli gulya felelős őrzőjeként a felelős őrzéssel felmerült költségei megtérítéséig a gulya visszatartására a régi Ptk. 196.§ (1) bekezdése alapján jogosult, mondta ki az elsőfokú bíróság.
- [23] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [24] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélezése alapjául elfogadta, de az arra alapított jogi következtetésektől eltérő jogi álláspontot foglalt el.
- [25] Álláspontja szerint a régi Ptk. 118.§ (2) bekezdése szerint tulajdonjogot szerez az is, aki a dolgot jóhiszeműen és ellenszolgáltatás fejében olyan személytől szerzi meg, akire azt a tulajdonos bízta. A haszonélvezeti és tartási jog biztosításával, az állatok birtokba adásával a felperes kiskorú gyermeke a neki ajándékozott gulyát a felperesre bízta - 2002. február 26-án és július 25-én kelt adásvételi szerződések -, a felperestől pedig az I. rendű alperes az állatokat ellenérték fejében és jóhiszeműen megszerezte.
- [26] A jóhiszeműség kétséget kizáró bizonyítékának tekintette a másodfokú bíróság, hogy a felperes az adásvételi szerződésben magát az állatok tulajdonosaként tüntette fel, a korábbi I. rendű alperes tehát az állatok tulajdonjogát megszerezte. Az adásvételi szerződés tartalmából, különösen annak 8. pontjából azt a következtetést vonta le, hogy a felperes a szerződés megkötésével egyidejűleg haszonélvezeti jogáról is lemondott, ugyanis a felperes az I. rendű alperest az állatok elszállítására feljogosította. Ebből következő álláspontja szerint a felperes az állatok kiadása, illetőleg kártérítés iránt jogcímmel nem rendelkezik.
- [27] Végezetül rámutatott arra, hogy a Pest Megyei Bíróság kizárólag a felperes és az I. rendű alperes között létrejött szerződés érvénytelenségéről határozott a közbenső ítéletével, így a Pp. 229.§ (1) bekezdése értelmében nincs res judicata.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [28] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [29] Álláspontja szerint a jogerős ítélet az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 196.§-ában, a Pp. 163.§-ában, a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltakat, továbbá a Ptk. 4.§-ában, 7.§-ában, a 193. és 196.§-aiban, valamint a Ptk. 207.§-ában, a 318.§-ában és a 339.§-ában foglaltakkal is ellentétes; a tényállás hiányos, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, iratellenesen megállapított tényállásra alapított döntés téves: a jogerős ítélet megalapozatlan.
- [30] A felülvizsgálati kérelem részletesen kifejtett indokai szerint az adásvételi szerződés érvénytelen,

továbbá - érvelt a felperes - az ENAR-marhaleveleken aláírásával át kellett volna ruháznia a tartói jogát, ami soha nem történt meg, következésképpen a tartási jogáról nem mondott le. Álláspontja szerint a szakértői vélemény aggályos, ellentmondásos. Sérelmezte, hogy a bíróságok ítéletüket erre a szakértői véleményre alapították. Ezzel szemben arra hivatkozott, hogy az állami támogatás bőven fedezi a tartási költségeket is. Változatlanul fenntartotta, hogy a 2003. február 5-én kelt adásvételi szerződésen nem az ő névaláírása szerepel. Sérelmezte, hogy ebben a körben a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát ok nélkül mellőzték.

[31] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[33] A felülvizsgálati kérelemnek mint rendkívüli perorvoslatnak az alapja a Pp. 270.§ (2) bekezdése szerint a jogszabálysértés, amely anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt lehet, utóbbi azonban a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 275.§ (3) bekezdése szerint csak abban az esetben alapozza meg, ha annak az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatása volt.

[34] A felperes eljárási szabálysértésként lényegében a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megsértésére, a bizonyítékok téves mérlegelésével megállapított tényállásra hivatkozott. Az anyagi jogszabálysértések körében pedig arra, hogy az érdemi döntés a régi Ptk. 193. és 196.§-aiba, valamint 207.§-ába és 318.§-ába, valamint a 339.§-ába foglalt rendelkezésekkel ellentétes, a régi Ptk. 4.§-ában és 7.§-ában foglalt alapelvekbe ütközik.

[35] Elöljáróban rögzíti a Kúria, hogy az alapelveknek - főszabály szerint - normatartalma nincs, és mint generálklauzula a konkrét jogszabályok helyes értelmezéséhez nyújtanak eligazítást, ezért az egyes jogviták nem közvetlenül az alapelvek mentén bírálhatók el, az alapelv megsértésére való hivatkozás a konkrét jogszabálysértés megjelölését nem pótolja, ennek hiányában az alapelv megsértésére való hivatkozás felülvizsgálat alapja nem lehet.

[36] Az elsőfokú bíróság a tényállást a felek meghallgatása és az okirati bizonyítékok adatainak az egymással való egybevetése, azok okszerű, logikai ellentmondásoktól mentes és a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt elveknek egyébként is megfelelően történő értékelése alapján állapította meg azt, hogy a felperes kétséget kizáróan nem tudta bizonyítani, hogy a perbeli állatállomány mint ingók kiadására jogcímmel rendelkezik, tartási és használati joga folytán.

[37] A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következően a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között járhat el [Pp. 275.§ (2) bek.], kizárólag az ott megjelölt jogszabályok körében vizsgálhatja a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát (BH 2002.490.). Azt ugyanis, hogy a tételesen megjelölt jogszabályokat valóban sérti-e a jogerős ítélet, kizárólag a határozott felülvizsgálati kérelem tartalmához mérten vizsgálhatja.

[38] Mindezek előre bocsátása utána a Kúria utal arra, hogy a másodfokú bíróság - eltérően az elsőfokú bíróság jogi okfejtésétől - a jogerős ítéletet a régi Ptk. 118.§ (2) bekezdésére alapította azzal, hogy a Polgári Törvénykönyv tulajdonszerzésre vonatkozó szabályai alapján tulajdonjogot nemcsak a dolog tulajdonosától lehet szerezni. A jogerős ítélet azon alapult, hogy az adott esetben a felperes kiskorú gyermeke a neki ajándékozott gulyát a felperesre bízta, akitől az I. rendű alperes azt ellenérték fejében és jóhiszeműen megszerezte.

A felperes a jogerős ítéletnek ezt a jogszabályi rendelkezését azonban nem sérelmezte, nem támadta.

[39] Egységes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél van-e nyilvánvalóan helytelen következtetés (BH 1994.195.). A bíróság az egyes bizonyítékok kellően indokolt elfogadásával - mérlegelésével - olyan tényállást is megállapíthat, amely a fél előadásával vagy az általa hivatkozott bizonyíték

tartalmával nem áll ugyan összhangban, a per egyéb adataira figyelemmel azonban nem okszerűtlen (BH 2001.301.). A felperes ezért a tényállás megállapításának módját eredménnyel nem támadhatja, az ügy érdemi elbírálására kiható lényeges eljárási szabálysértés nem áll fenn, és az azon alapuló keresetet elutasító döntés a régi Ptk. 193.§ rendelkezéseivel nem ellentétes.

- [40] Azt helyesen állapította meg a bíróság, hogy a Pest Megyei Bíróság 26.P.20.660/2008/24. számú jogerős közbenső ítélete nem eredményez ítélt dolgot a Pp. 229.§ (1) bekezdése szerint. A felperes által érvényesített igény elbírálása a jelen perben nem volt kizárt, azonban a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 6.§-ában foglalt rendelkezést, amely szerint a bíróság határozata mindenkire kötelező. Ezért a jogerős döntéseket utóbb más felek közötti, vagy más jogra alapított jogvitában sem lehet felülbírálni, és nincs lehetőség annak vizsgálatára, hogy a korábbi perben miként alakulhatott volna a bizonyítás. A jogerős ítélet mindenkire kötelező volta nem tévesztendő össze a Pp. 4.§ (1) bekezdésében írt elvvel sem: az itt megjelölt szabad mérlegelésnek a Bszi. hivatkozott alapvető jellegű szabálya korlátot állít.
- [41] Ehhez képest szükségtelen és indokolatlan volt annak vizsgálata, hogy az adásvételi szerződést a felperes írta-e alá, és az aláírása a szerződés szövegének kinyomtatását követően került-e a szerződésre. Az e tárgyban beszerezett szakértői vélemények szükségtelenek voltak, ezért nem sértett jogszabályt akkor sem az elsőfokú bíróság, amikor a felperes további bizonyítási indítványát e körben elutasította.
- [42] A per adatai szerint sem vitásan a perbeli gulya 2003. június 2-tól az alperes tartásában van, az ENAR adatai szerint ezt megelőzően, 2002. december 7-től 2003. június 1-ig pedig a Kft. tartásában voltak az állatok. A periratok között található okirat szerint ugyanis a felperes a Kft.-vel 2002. november 12-én bérleti előszerződés elnevezésű, tartalma alapján ténylegesen határozatlan időre szóló bérleti szerződéssel a teljes szürke marha gulyát a Kft.-nek adta bérbe. A felperes ezzel a rendelkezésével lényegében - ahogyan azt a másodfokú bíróság az adásvételi szerződés kapcsán helyesen állapította meg - a használati és haszonélvezeti jog gyakorlását átengedte [rég. Ptk. 159.§ (1)-(2) bek.] tizenöt évvel ez előtt. Ezzel a haszonélvező és a jogot szerző személy között kötelmi jogviszony keletkezett. Az akkor még kiskorú tulajdonos kérhette volna annak megállapítását, hogy a sérelmére kötött szerződés vele szemben hatálytalan, továbbá, hogy a dolog használatának jogát ő szerezte meg, ezt azonban adott esetben nem kérte. Az ENAR nyilvántartás nem közhiteles, nem konstitutív hatályú, ugyanakkor deklarálja a használó személyét. A felperes pedig az ENAR nyilvántartás adatait soha nem kifogásolta.
- [43] Tekintettel arra, hogy a felperes a kiadás iránti jogcímmel - régi Ptk. 193.§ - nem rendelkezik, az alperes kártérítési felelősségének vizsgálatát az eljáró bíróságok helytállóan mellőzték, nem sértették meg a régi Ptk. 318. és 339.§-aiban foglaltakat. A felperes a keresetét nem a régi Ptk. 207.§-ában foglalt színlelt szerződésre alapította, ezért ennek vizsgálata sem képezte az első- és másodfokú eljárás tárgyát, így a jogerős ítéletnek erre vonatkozó felülvizsgálattal támadható rendelkezése sem volt.
- [44] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértés hiányában a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [45] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálattal felmerült költségeit.
- [46] A felperes a személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

[47] A felülvizsgálati kérelem tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 274.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. január 25.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Gábor s.k. bíró